

Verslag – Diocesane gespreksronde in het bisdom Antwerpen

Dank u om dit verslag ten laatste 14 dagen na het gesprek te mailen naar knooppunten@bisdomantwerpen.be

Datum gesprek: maandag 17 oktober 2011
Dekenaat: Malle-Zoersel
Naam initiatiefnemer: Federatieteam

Soort gesprek*:

Federatiegesprek	Naam federatie: Malle-Zoersel
------------------	-------------------------------

* verwijder de lijnen die niet passen en vul de nodige gegevens in

Aantal aanwezigen:

Besproken knooppunten**	Naam gespreksleider	Naam verslaggever	Aantal deelnemers
1. Verkondiging	Maria Vandenbril	Jan Sysmans	10 personen
2. Gebed en viering	Dennis De Hoey	Maria Sebreghs	11 personen
3. Diaconie	Rik Wyffels	Zuster Elisa Laenen	11 personen
4. Territoriaal netwerk	Chris Gonnissen	Wilfried Jacobs	7 personen
5. Medewerkers	Guido Van Hoof	Frans Wouters	8 personen
6. Een open gemeenschap	Christine Van Dommelen	Hilde Bruneel	10 personen
7. Infrastructuur	Paul Michielsen	Kristiaan Venken	8 personen

** voeg eventueel lijnen toe indien er meerdere deelgroepen voor eenzelfde knooppunt zijn

VERSLAG / NOTA'S – CONCRETE SUGGESTIES

Opmerking:

om de verwerking van de verslagen eenvoudig te houden, gelieve hieronder geen lay-outwijzigingen aan te brengen

KNOOPPUNT 1 – VERKONDIGING

Bedenkingen en bekommernissen:

De tekst van knooppunt 1 - Verkondiging wordt voorgelezen. Wij kiezen voor de 'mind map' als werkinstrument.

- A. Pas in de jonge volwassenheid komt men tot een vorm van religiositeit.
- B. De Blijde Boodschap of 'het Rijk Gods' uitleggen aan (zeer) jonge mensen is toch heel moeilijk. In hoeverre zijn wij opgeleid om deze boodschap van geloof door te geven? Te jong met het geloof opgevoed, geeft een gevoel van 'opgedroogd' zijn op latere leeftijd. Niet sterk genoeg in de opleiding om op serieuze (ernstige) vragen te kunnen antwoorden die door 17/18-jarigen worden gesteld (in dit geval bij jeugdbeweging-activiteiten).
- C. De kernzaken van het geloof worden niet of te weinig meegegeven in de jonge jeugdijaren. Godsdienstlessen in het onderwijs geven geen echt antwoord op de diepe geloofsvragen. "De zin van het leven, waar gaan we naartoe?": de jeugd zoekt geen antwoord op deze vragen in de kerk.
- D. Wij moeten de kinderen, de jeugd 'wakker' maken over de zin van het leven vanuit het geloof.

Anekdote: in Mariapark (kapel toegewijd aan Maria, in Oostmalle) komen veel jonge mensen die niet geloven. Toch komen zij daar naar toe als zij problemen hebben, bij examens of ziekte of relatie. Zij branden een kaars, zij vragen om hen te leren bidden. Deze mensen hebben dit gezien van thuis uit en komen daarom naar hier. (dit om het belang van volksdevotie duidelijk te maken).

“Wie zaait, zal oogsten”: blijven geloven in de kerk, blijven vertellen waarin wij geloven, en dat zal vragen oproepen die moeten beantwoord worden.

- E. Wie begrijpt het evangelie vanuit de taal waarin ze nu, in deze tijd, geschreven is? Er wordt gesproken over de vormelijke inhoud, maar gezien de taal, is het ook voor hen die een getuigenis brengen lang niet altijd gemakkelijk om een degelijke boodschap te brengen.
- F. Verkondiging is ook en vooral een GELOVIGE houding aannemen, ‘voorleven’, en dit kan inspirerend werken.
De meeste preken komen saai en onbegrijpelijk over. Een goede preek die enkele minuten duurt, kan een veel sterker effect scoren, als de kern van de zaak helder wordt uitgelegd.
Wij geloven in de kracht van ‘nieuwe’ mensen die écht goed preken (vertrouwen in opvolging door leken en gebedsleiders). Wij dromen (houden) van een preek die écht ‘overkomt’.

Wij zouden graag een kerk zien die meer in de samenleving staat en zich meer opwerpt voor de christelijke gedachte in de media. Niet alleen in de hen toegewezen zendtijd en programma’s, maar in het algemeen zich meer positief, verkondigend profileren in alle situaties die de media aanbieden of eventueel opdringen.
- G. De waardebeleving ‘herbeleven’: terug naar de kern van het geloof, de beleving van de waarden die écht tellen.
Jongeren kunnen nog echt begeistert met het geloof bezig zijn (misschien door de ‘herbeleving’ van de waarden?)

Concrete VOORSTELLEN:

Vraag 1: Hoe kunnen we zinvol getuigen over ons geloof?

Door te laten zien hoe je jouw geloof beleeft; bij de voorbereiding van een homilie jezelf de boodschap eerst ‘eigen’ maken en ‘bezitten’ wat je tracht door te geven aan geloof.

De kerk moet meer optreden in de media (met de communicatiemiddelen die er zijn, zoals websites en dergelijke). Contact zoeken door die communicatiemiddelen te benutten die de jongeren ook gebruiken (bvb. e-mail gebruiken om een gespreksavond aan te kondigen, ...)

Vraag 2: Waar en aan wie kunnen we zinvol getuigen over ons geloof?

Via homilie of getuigenis in de kerk.

Rechtstreeks langs de jeugdverenigingen is het een moeilijke weg.

Waar dan wel? In de kerk! Als de kerk als gebouw toegankelijk is en blijft, kan er contact gelegd worden in allerlei toevallige omstandigheden: ontmoetingen met eender wie, sporadische contacten.

Wij moeten leren de taal te gebruiken die mensen aanspreekt. Vorming in de parochie of georganiseerd door de diensten van het bisdom kunnen een perfect hulpmiddel zijn.

Vraag 3: Hoe kunnen we vandaag de Blijde Boodschap ter sprake brengen?

De "Blijde boodschap": omgaan met elkaar zoals Jezus met ons zou omgaan.

'Voorleven', handelen zoals Jezus.

Vraag 4: Hoe kunnen we een "missionaire" kerkgemeenschap zijn? Wat betekent "missionair" voor jou?

"Missionair" = doorgeven van geloof. Door beleven van het eigen geloof: dienstbaar zijn, mensen aan het denken zetten, luisteren, tegemoet komen aan noden en verlangens cfr. Pinkstergebeuren.

(i.v.m. volksdevotie: de volksdevotie in gang houden; luisteren naar de mensen; wat houdt de mensen bezig...)

Vraag 5: geen antwoord.

Vraag 6: Hoe kunnen we mensen laten ervaren wat geloven kan betekenen in het leven?

Deze mensen het gevoel geven dat zij gesteund worden is een ervaring wat geloven kan betekenen. Door te laten zien wat geloven teweeg kan brengen bij andere mensen (vrijwilligerswerk, inzet in de parochie...).

Vraag 7: Hoe kan het doorgeven van verkondiging en geloof sterk verbonden worden met het luisteren naar de andere/ de Andere?

Overtuigd zijn dat God, de Andere, ons stuurt en stuwt in het luisteren naar de andere, in de aandacht voor de andere en in het voorleven van zijn boodschap God, de Andere, in de andere, alle mensen, naar boven halen.

KNOOPPUNT 2 – GEBED EN VIERING

Concrete VOORSTELLEN:

De woorddiensten volledig waarderen.

Licht proberen te brengen.

Het woord brengen op verstaanbare maat.

Na voorbede of homilie vooral stilte geven aan mensen dat ze tijd hebben om na te denken over hetgeen er gezegd is.

Mensen die willen voorgaan zeker een goede vorming en informatie aanbieden.

Wijdingen breder opentrekken zodanig dat mannen en vrouwen sacramenten mogen toedienen, ook eucharistievieringen doen.

Kinderen - eerste communicantjes – vormelingen – ziekenzorg – jeugdbewegingen enz... betrekken in speciale vieringen.

De kerk openstellen gedurende de dag.

Mensen springen regelmatig binnen om een kaarsje te branden en even bij God te vertoeven.

De gebedsleiders die gevormd zijn en ook mensen die zich daarvoor aanbieden.

Wij kunnen alleen maar alles heel mooi voorbrengen en proberen de woorden op het leven te leggen en te duiden in de homilie.

Naar de toekomst toe mensen die af en toe naar ons komen proberen ze heel warm te onthalen. Iets blijft er toch hangen.

We mogen zeker niet oordelen en veroordelen.

KNOOPPUNT 3 – DIACONIE

Bedenkingen en bekommernissen:

Solidariteit is geen voorrecht van christenen. Om dit op een goede manier te kunnen doen is het belangrijk om jezelf te zijn, om authentiek te zijn. Voor de andere : deze nabij zijn, er zijn en luisteren.

Opvoeding en je omgeving zijn belangrijk, deze waardes meekrijgen van in het begin is belangrijk, immers jong geleerd is oud gedaan.

Elke noodlijdende heeft recht op hulp. Vooral voor hen die uit de boot vallen in onze gemeenschap. Het betreft hier zowel de armen, de eenzamen, degene die leven in economische als geestelijke armoede.

Er is veel nood. Geld geven kan een onderdeel zijn van diaconie. Het is belangrijk om een goede keuze te maken in je hulpverlening. Het is niet altijd evident om het verschil te maken tussen echte armoede en “profitariaat”. De echte armen komen niet zomaar, er moet eerst vertrouwen zijn, de drempel is vrij hoog.

We moeten geduld hebben. Zelfs al zijn er weinig nieuwe kandidaten... je moet geduld hebben, immers de kracht van het voorbeeld werkt.

Concrete VOORSTELLEN:

Initiatieven die momenteel reeds plaats vinden: adoptie van kinderen, briefschrijfactie naar missiewerkers in verre landen, ziekenzorg–ontmoeting, kaartnamiddagen, Spitak, Nieuwjaar zingen om solidaire acties te financieren, ophalen van mensen voor eucharistievieringen, acties voor jeugd (vb sinterklaasactie), bezoek aan gevangenen (door CAW –centrum voor algemeen welzijn), welzijnsschakel

Belangrijk kan zijn om de jeugd de historische achtergrond van de hedendaagse ‘wereldlijke’ solidariteit toelichten (onderwijs, ziekenhuizen). Mensen, jeugd in contact brengen via projecten met dienstbaarheid, kan het zaad doen kiemen.

Indien er acties gedaan worden door de parochie, federatie is het belangrijk dit ook voldoende te communiceren: hoeveel werd omgehaald, wat werd hiermee gerealiseerd- openheid schept ook het nodige vertrouwen.

Zoeken naar vrijwilligers start met mensen te durven aanspreken, en ja inderdaad soms de ontgoocheling verwerken van een “nee”, om dan terug verder te gaan. Dus het begint met de moed om mensen aan te spreken.

We moeten steeds de woorden van Jezus indachtig zijn: ‘al wat je voor een van de minsten hebt gedaan, heb je voor mij gedaan’. We moeten durven eenzamen uitnodigen. We stellen soms vast dat kansarmen soms afstoten. Wij moeten ook een drempel overwinnen.

De kerkgemeenschap moet meer aandacht hebben voor asielzoekers. Dit houdt wel in dat er een taal- en een cultuurverschil moet overbrugd worden.

We moeten Jongeren steunen en aanmoedigen, zo kan ook het project van de arkgemeenschap inspirerend werken.

Als voorbeeld – kan een zingende kerk de jeugd meer aanspreken – en aldus hun betrokkenheid naar later (in diaconie) enige basis geven en stimulans geven

KNOOPPUNT 4 – TERRITORIAAL NETWERK

We constateren bij ons in onze landelijke gemeenschappen een sterk bewegingsleven, zowel bij jeugd als bij volwassenen: belangrijk om dit vanuit onze parochies mee te blijven ondersteunen - denken we maar aan een startdag, met viering in de kerk, een dankmoment.... dit scheidt een band

Via parochieraad en parochieteam - waar deze bewegingen liefst in aanwezig zijn en aan meewerken - bewerken dat mensen zo de parochiegemeenschap dragen, zodat mensen niet alleen genieten (servicekerk) maar zelf ook meewerken (service bieden)

Belangrijk om de nieuwe weg van de catechese te gaan, naar catechese voor eenieder: jong en oud, kinderen en ouders; kansen geven aan mensen om zelf op eigen manier te groeien in geloof met hun vragen... catechese op het leven van alle dag gelegd

Mensen durven aanspreken, durven vragen (uitdagen...) om zelf hun geloof te bevragen

Initiatieven durven nemen: quizzen is “in” ... waarom geen quiz met mensen rond vragen in verband met godsdienst

Belangrijk is de zorg voor de eucharistieviering en gebedsmomenten, zo het mogelijk is in de plaatselijke gemeenschap rond de eigen parochiekerk

Aandacht blijven hebben voor het feit dat onze dorpsgemeenschap niet samenvalt met de gemeente waartoe we behoren

We hebben bij ons nog een specifieke landelijke context

Belangrijk is het mensen te blijven oproepen: een vraag naar meer openheid toch, nog meer samenwerking tussen verenigingen

Aandacht om geen mensen te overvragen!

Er is nood aan ploegwerking, bvb rond de Plaatselijke contactpersonen: zou dat in de toekomst ook niet door verschillende mensen kunnen gebeuren, die samen de zorg dragen voor het contact met de mensen met vragen...?

KNOOPPUNT 5 – MEDEWERKERS

Bedenkingen en Bekommernissen:

“Contacten” zijn dragers van de pastoraal.

Werk moet verdeeld worden als leidende figuren wegvallen.

Er moet een samenspel zijn tussen leken en gewijden.
Mensen moeten vertrouwen krijgen in de leken.
We moeten groeien (proces) in samenwerking en vertrouwen.
Leren dat ook vrouwen kunnen trekken/voorgaan.
Meer belangstelling bij vrouwen tot medewerking (<> mannenwereld).
Volhouden is de uitdaging.
Een kern van verbondenheid en werkzaamheid/samenwerking is belangrijk.
Samenwerking kan ook gevierd worden.
Probleem: personeel dunt uit (ouderen) / jongeren engageren zich elders.
Nieuwe vormen van samenkomst: naast viering ook andere samenkomsten / vieringen die uitdienen...
Persoonlijke interesse leren aanvoelen.
Uitspraken doen mensen afhaken (v. Leonard).

Concrete VOORSTELLEN:

Mensen persoonlijk blijven aanspreken.
Eigen engagement en inzet is getuigend.
Leren delegeren, verantwoordelijkheden delen, inzet appreciëren, bemoedigen.
Hoe mensen honoreren ?
Vraag naar vrijgestelden die gehonoreerd moeten worden: 1 vrijgestelde, te beginnen per federatie.
Kerk moet soepeler worden met wetten en regels (te bevoogdend).
Overtuigd zijn, we handelen uit geloof, luisterend oor hebben (gerefereerd naar Christus: hoe zou Hij handelen ?)
Meer dan een functie.
In verbondenheid, in dialoog, iemand moet "leiding" nemen / geven

KNOOPPUNT 6 – EEN OPEN GEMEENSCHAP

Concrete VOORSTELLEN:

Ideeën om de jeugd in contact te brengen met de Kerkgemeenschap :

- De jeugd ondersteunen en positief bevestigen in hun engagementen. Hulp bieden op hun vraag en hierin proberen een meerwaarde te bieden vanuit ons eigen geloof.
- Op ouderavonden zowel in scholen, jeugdbeweging als in de Kerk, ouders stimuleren tot dialoog met hun kinderen.
- Kansen creëren (bv. een beurs) waarin zowel jongeren als volwassenen hun engagementen aan elkaar kunnen bekend maken en waaruit een wederzijds respect en eventuele samenwerking kan ontstaan.
- De teksten in Vieringen eenvoudiger maken, dichterbij de mensen, spontaner.

Openstaan en aanwezig zijn in het culturele leven dat niet direct vanuit de Kerk komt, bv. gemeentelijke, provinciale, buurtactiviteiten...

Zonder in discussie te treden over het al dan niet aanwezig blijven van de K in de oorspronkelijke Katholieke verenigingen, willen we toch blijvend uitkomen voor ons Christelijk Geloof. Als christen de hand geven aan iedereen!

De Roomse Kerk zou moeten evolueren naar een meer mensvriendelijke Kerk die gelijke kansen geeft aan man en vrouw, gehuwd, ongehuwd, gescheiden of anders geaard, dit door decentralisatie om zo de Bisschoppen meer vrijheid te geven afhankelijk van de noden ter plaatse.

KNOOPPUNT 7 – INFRASTRUCTUUR

Bedenkingen en bekommernissen:

Er werd eerst een onderscheid gemaakt tussen de ruimten voor de hoofdtaken van de parochiegemeenschap (de liturgische ruimten) en de bijkomende taken (ondersteunend, zoals voor vergaderingen, of bijkomend).

Er leeft een verlangen dat we de ruimtes kunnen hebben om ons geloof te beleven, en ook open tot anderen om hen tot het geloof te kunnen trekken. Bezorgdheid hierbij :

- met betrekking tot de kerkgebouwen : dat we ze, bij onvoldoende gebruik niet voldoende kunnen houden, en dat ze dan zouden gedwongen gesloten te worden.
- sommige parochielokalen zijn groot en moeilijker te beheren, waar eerder kleinere ruimtes nodig zijn. Op andere plaatsen worden de grote lokalen wel goed gebruikt.
- (in de verschillende parochies zijn er heel verschillende situaties, o.a. met betrekking tot eigendom van de kerkelijke gebouwen, organisaties, steun van /verstandhouding de gemeentes)
- dat de regelgeving rond gebouwen en kerkelijke organisaties vaak erg moeilijk (geworden) is (sommige gebouwen of delen ervan geklasseerd, boekhoudingsregels voor organisaties, verzekeringen,)

Concrete VOORSTELLEN:

- A. Kerken (en kapellen) zijn de hoofdtaak van de parochie. De kerken die we nu hebben, moeten we, als de mogelijkheden er zijn, voorbereiden om multifunctioneel te kunnen gebruiken. Dit als toekomstgerichte optie, om zo te vermijden dat men verplicht wordt de kerken te moeten sluiten bij te weinig gebruik.
- B. Andere opdrachten (ziekenhuizen, scholen, rusthuizen, kloosters, ...) behoren niet tot de hoofdtaak, en zouden door deze organisaties (ziekenhuizen, scholen, rusthuizen, kloosters, ...) zelf moeten gedaan worden. We moeten onze kerntaken voortdurend herbekijken, en niet bevreesd zijn om te durven afstoten wat niet tot onze kerntaken behoort.
- C. Voor de taken die we wel moeten doen, en die te groot of te complex geworden zijn, geen schrik hebben om beroepskrachten aan te worden in plaats van vrijwilligers.
- D. De parochieruimtes die nog wel goed gebruikt worden voor parochiale activiteiten, zoveel mogelijk trachten te behouden.
 - D1. Voor vergaderingen in kleine groepen zijn vaak kleinere ruimtes nodig.
 - D2. Grotere lokalen, waar die goed gebruikt worden, zijn vaak een enorme rijkdom, en zouden we moeten trachten te houden als je we ze kunnen behouden.
- E. Als er iets van de hand moet worden gedaan, moet geval per geval de overweging gemaakt worden wat de beste bestemming is: onze lokalen zo goed mogelijk beschikbaar te houden voor onze gemeenschap, en niet uit te sluiten om ze ook ter beschikking te stellen voor maatschappelijke noden. (Als we iets van de hand moeten doen, dit proberen sociaal te doen en het geld ook te bestemmen voor sociale projecten.)